

ШАРҶ юлдузи

Адабий-бадиий, илмий, ижтимоий-сиёсий журнал

1931 йилдан чиқа бошлаган

ЖАМОАТЧИЛИК КЕНГАШИ

Мухаммад Али	Абдулла Орипов
Эркин Вохидов	Умарали Норматов
Кенгесбой Каримов	Хайриддин Султонов
Наим Каримов	Сирожиддин Саййид
Тўра Мирзаев	Тўра Саидов
Иқбол Мирзо	Энахон Сиддикова
Минҳожиддин Мирзо	Йўлдош Солижонов
Абдуваҳоб Нурматов	Шуҳрат Маткаримов
Бахамдулло Нурабуллаев	Жамолиддин Муслим

Бош мухаррир — Улугбек Ҳамдам
Назм бўлими мудири — Икром Отамурод
Масъул котиб — Саъдулло Қуронов
Наср бўлими мудири — Рисолат Ҳайдарова
Адабиётшунослик бўлими мудири — Раъно Ҳакимжонова

ШАРҚ ЎЛДУЗИ

2014

6-сон

ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВЧИЛАР ЮШМАСИ

* Муаллифлар фикри таҳририят фикри деб кабул килинмасин.

Таҳририятта юборилган материаллар муаллифларга кайтарилмайди.

Журнал ОАК эътироф этган нашрларнинг 10.00.02 "Ўзбек адабиёти" ихтисослиги бўйича рўйхатига киритилган.

* Обунага монелик кўрсатилса,
Тошкент – 100000,
Амир Темур тор кўчаси, 2. Республика
"Матбуот тарқатувчи"
акциядорлик компаниясига мурожаат
килинсин.
Обуна индекси – 911

Манзилимиз:
100127, Тошкент шахри,
"Ўзбекистон" кўчаси, 16-а уй.
Телефоннлар:
227-00-81, 245-22-99, 245-27-87
www.sharqyulduzi.uz
e-mail: sharqyulduzi1931@mail.ru

Босишга руҳсат этилди
02.12.2014 йил.
Коғоз бичими 70x108 1/16.
Офсет босма усулида тип.
№ 1-коғозга босилди.
Босма тобоги 11.
Шартли босма тобоги 15.4.
Наширёт хисоб тобоги 17.2.
Адади 2330 нусха.
Буюртма № 239-14

Журнал Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигига 03.04.2009 й. 0562-ракам билан рўйхатга олинган.
Ўқитувчи НМИУ босмахонасида чоп этилди.

Корхона манзили:
Тошкент шахри, Юнусобод тумани,
Янги шахар кўчаси, 1-уй.

Журнал иккى ойда бир марта
чоп этилади.

Мусахих:

Дилғуз Maҳмудова

Саҳифаловчи-дизайнер:

Хуришид Иброҳимов

Copyright © "Шарқ ўлдузи"

ЎЗБЕК

ЎЗЕ ТАВАЛДУ

МУНДАРИЖА ПУБЛИЦИСТИКА

Ўзбекистон халқ шоири Зулфия таваллудининг 100 йиллигини
нишонлаш тўғрисида.....5

НАЗМ

Зулфия. Халққа дилим берип кетаман. Шеърлар.....6
Абдулла Шер. Кўнглим менинг тоғларда. Туркум.....26
Абдумажид Азим. Вакт шамоли. Шеърлар.....30
Одил оға. Вижданном оппоқ сочиқ. Шеърлар.....63
Аҳмад Ҳужа Ҳаёл – рангин дунё. Шеърлар.....67
Одил Хотамов. Суратлар шакли. Шеърлар.....89
Хуршида. Уйлонниш айёми уйготар умид. Шеърлар.....91
Асрор Мўмин. Губор кўндиримагин тоза туйтуга. Шеърлар.....126
Умидга Хушвақшова. Мезонлар борлиққа тортилган сўрқ. Шеърлар.....128

НАСР

Абдукаххор Иброҳимов. Илдизим ва ўзим. Тарихий-хўжатли роман.....10
Умид Ҳоллиев. Тириклик изтироблари. Қисса.....70
Бахтиёр Нуридинов. Унуттилган хотира. Ҳикоя.....110
Гулчехра Асронова. Дардисар. Ҳикоя.....130
Матлуба Улканбоева. Олволи. Ҳикоя.....141

ДРАМАТУРГИЯ

Хосият Рустамова. Осмонга сизмаган қуш. Мусикали драма.....50
Чоршаъм. Исмоил Сомоний. Тарихий драма.....78

БАРҲАЁТ МЕРОС

Гегель. Эстетика. Охири.....94

БАҲС

"Муаллиф ўлими"га сиз ҳам овоз берасизми? Умарали Норматов. Рисолат Ҳайдарова.....113
--

МУАЗЗАМ ШАРҚ ҲАЗИНАСИДАН

Имом Ғаззолий. Кимиёи саодат туркий. Учинчи руҳн.....38

МУЛОҲАЗА. МУҲОКАМА. МУНОЗАРА

Нурсратулло Жумахўжа. Танқид – бадий адабиётнинг ҳимоя иммунитети.....33

МУШОИРА

Эзгуликка йўғрилган ҳаёт. Шеърлар.....144

ЖАҲОН АДАБИЁТИ

Томрис Уяр. Хилватда кечиган умрим. Ҳикоя.....149

АДАБИЁТЧУНОСЛИК

Тозагул Матёқубова. Гафур Ғулом ҳаҷвиёті.....152
Акром Деконов. "Ҳайрат ул-аброр"да сўз татьиғи.....155
Нигора Шарипова. "Ҳайрат ул-аброр" достонидаги тўтирипк вакси.....158

БУЛОҚ ҚЎЗ ОЧДИ

Эъзоза Обиджонова. Соғинч тўла саломим. Шеърлар.....162
Моҳинур Қодирова. Гуллар ёмнирга айлайди таъзим. Шеърлар.....172

ТИЛИМИЗ – ҲАЗИНАМИЗ

Абдулҳамид Нурмонов. Сўз мулкига сайр.....133

БУ БЎСТОН САҲНИДА

Гулом Шомуродов. Хабар йўқдир нозик таъбдин. Мухаммас.....181

ИЖОДХОНАДА БИР СОАТ

Йўлдош Эшбек. Абдумурод Тилавов. Ҳазина қалбнинг ўзиридан. Суҳбат.....174

УНУТМАС МЕНИ БОГИМ

Чўлпон Эргаш. Йўлнингда зорикимга. Шеърлар.....188
--

МЕРОСИМИЗНИ ЎРГАНАМИЗ

Комилjon Раҳимов. Ишқ ва мұхабbat таърифи.....164

Абдукамол Абдужалилов. Үткирбек Йўлдошев.

"Рисолатириандоҳтан" Навойига тегишлими?.....184
--

ЁДНОМА

Ҳамиджон Ҳомидий. Форсий тилдаги адабиётнинг забардаст
--

таржимони.....190

Ҳамдам Абдуллаев. Беклошша Раҳимова. Уч устоз эътирофи.....200
--

Нилуфар Умарова. Тўйгулар тилмочи. Эссе.....203

ТАҲЛИЛ

Абдураҳмон Пиримқулов. Кирма ағер базмига.....194

БОЛАЛАР ДУНЁСИ

Оллоберган Пўлат. Мунаввар этди китоб. Шеърлар.....198
--

ЖАҲОН АДАБИЁТИ МАНЗАРАСИ

Ошиқ Баёний. Сеп янглигидир бу ҳаётнинг оқиши. Шеърлар.....206
--

аштириши ло-

јаги кадрлар
чылк каби ил-
кетта сүяк –
“Мохов қыз”,
азлари ости-
тишмаслиги,
та олингани,
іда, “санъат
іу фильмлар
чылк, ижодий
маишати би-
ідан миллий
эн лентала-
оф-одатини

Шунинг учун
ган уддабу-
ёлғондакам
ни пайтда, у

а күрмайди.
Ій асослан-

ышлари ло-

та эътибор

1 зарурлиги

енни ғоятда

зрда ижод-

тьетон, ми-

зәзетачилик

тик ролини

ан, давлат

1 улуғлаш,

икрга кенг

жтөдодли

хси – фе-

1 бархаёт.

1ринчи

эр. "Муш-

м. "Шарқ

-Т.: "Янги

Акрам ДЕХКОНОВ

“ХАЙРАТ УЛ-АБРОР”ДА СҮЗ ТАЪРИФИ

Аннотация

Мақолада Алишер Навоининг сўзга нисбатан қанчалик масъулият билан ёндашгани хусусида сўз юритилади. Шеърнинг мартабаси баланд эканини шоир алоҳида таъкидлаб ўтгани айтилади.

Аннотация

В статье речь идет об ответственном отношении Алишера Навои к слову, подчеркивается ответственное отношение поэта к лексике в стихотворном произведении.

Annotation

In this article we are talking about responsible Alisher Navoi words. It says that the poet is especially emphasized on the significance of the poetic works.

Таянч сўзлар: Навоий, “Хайрат ул-аброр” достони, сўз масъулияти, тил, ҳикмат, “Махбуб ул-кулуб”, шеър, сўздаги маъно.

Навоий “Хамса”сининг биринчи достони бўлган “Хайрат ул-аброр”да сўз таъриф-тавсифига бир боб бағишлиган. Ушбу ўн тўртинчи бобнинг насрый сарлавҳасидаёқ шоир сўзнинг инсон вужудини ёритувчи ёруг юлдуз эканини, инсон танаси бир маъдан бўлса, сўз ўша маъданнинг қимматбаҳо жавоҳири эканини таъкидлайди: “Сўз таърифидаким, башар вужуди сипехрининг кавокиби жаҳонтоби ва инсон зоти маъданнинг жавоҳири сероби дурур...”¹

Яхши инсонларнинг бир-бири билан яқинлашувига уларнинг яхши сўзлари сабаб бўлишини, фазилатли одамларнинг ўзаро улфатликларига ҳам сўзларнинг ёқимли экани восита бўлишини тасвирлайди: "...саъд кавкабларнинг бир-бири бирла қирони яхши асар кўргузуридин ва самин жавҳарларнинг "бир-бирига иқтирони дилпазир кўринуридин..."

Шундан сўнг Алишер Навоий инсонга Яратувчи томонидан берилган сўз неъматини таърифлашга ўтади. Сўзни гавҳарга қиёслайди, сўнг бу фикридан қайтиб, гавҳар хатто сўз учун садаф – идиш бўлишга ҳам ярамайди, деб сўз шарафининг накадар юксак ва баландлигини айтади:

Сўз гуҳарига эрур онча шараф,
Ким бўла олмас анга гавҳар садаф.²

Чунки инсоннинг қалбидан чиқадиган сўз гавҳарининг жонсиз, қонсиз, ҳиссиз тошнинг ичиди сақланиши сўзга нисбатан зулм бўлар эди. Шунинг учун Латиф Зот бу гавҳарнинг сақланиши учун инсоннинг қалбини ва оппоқ қоғознинг юзини макон қилди. Улуғ адилларнинг, буюк шоирларнинг қалб қаъридан чиқкан сўз жавоҳирларини китоблар, яъни қоғоз ўз бағрида юз йиллаб, минг йиллаб сақлаб авлодлардан авлодларга етказмоқда. Алишер Навоий Яратувчининг инсонга ато қилган мана шу буюк неъмати-

¹ Алишер Навоий. Муқаммал асарлар тўплами. Йигирма томлик. Еттинчи том. – Т.: Фан, 1991. – Б.57..

² Бундан кейинги шеърий мисоллар ҳам шу асардан олинади.

ни эътироф этиб, шукронада келтиради. Шукронада келтириш эса шукронада келтирувчига айни неъматнинг зиёда бўлишини таъминлайди.

Навоий сўзнинг жонбахшлик сифатини таърифлар экан, унинг одамни ҳалок қилиш хусусияти ҳам борлигини таъкидлайди:

Сўздин ўлукнинг танида руҳи пок,
Руҳ дагу тан аро сўздин ҳалок.

Айни мазмунни адиб "Маҳбуб ул-қулуб"да шундай ифодалайди: "Одаме тил била сойир ҳайвондин мумтоз бўлур ва ҳам анинг била сойир инсонга сарафroz бўлур. Тил мунча шараф била нутқнинг олатидур ва ҳам нутқидики, агар нописанд зоҳир бўлса, тилнинг оғатидур.

Айн ул-кузот тил шарафидин Масих гуфтор бўлди ва Ҳусайн Мансур тил суръатидин дорға сазовор...³

Зоҳирий кўриниши гўзал бўлган инсоннинг қалб гўзаллигини билиш учун уни сўзлатиш кераклигини, агар ўша одам ҳар қанча чиройли бўлса ҳам сўз неъматидан, сўз фасоҳатидан бебаҳра бўлса, жим ўтираверса, у билан деворнинг фарқи қолмаслигини айтади:

Тенгрики, инсонни қилиб ганжи роз,
Сўз била ҳайвондин анга имтиёз.

Ғунча оғизлик санами нўш лаб,
Сўздин агар айласа хомуш лаб...

Сурат или бўлса маҳи осмон,
Сурати девор ҳамон, ул ҳамон...

Ҳусну латофатда комил маҳбубанинг сўзи ҳам гўзал бўлса, ҳар бир айтган гапини фасоҳат ва балоғат билан, ақл мезонида ўлчаб тилга келтирса, бундай сўз инсоннинг юрак-юрагига етиб боришини шундай тасвиrlайди:

...Ойтса бу ҳусну малоҳат била,
Нуктани ойини фасоҳат била.

Солғуси жинси бани Одамға ўт,
Не бани Одам, бари Оламға ўт...

Шундан кейин Навоий сўз таърифида ҳозиргача айтилганлар насрый, оддий сўзлашувдаги сўз хусусида эди, энди назмдаги сўз ҳақида сўз юритамиз, дейди. Назмдаги, шеърга солинган сўзнинг пояси ва мартабаси бутунлай ўзгачалигини таъкидлайди:

...Мунчаки шарҳ этди қалам сўзга ҳол,
Насридадур, назмда бор ўзга ҳол...

Шоир сўзида давом этиб, назмий сўз билан насрый сўзни бир-бирига қиёслашда турли ташбехлардан фойдаланади. Тишлар оғизда ўз ўрнида турганда қанчалар гўзал бўлса, оғиздан сугурилиб олинганда ўша гўзалликдан асар ҳам қолмаслигини айтади. Оғизда тишларнинг терилиб туришини шеърдаги сўзларнинг тизилиб туришига ўхшатади. Атиргул ва чиройли дараҳтлар боғда тартиб билан турганда хуш кўринишини, тоғда бетартиб ўсганда эса улар ўтин қаторида хисобланишини таъкидлайди:

Ўрнида тишлар дури манзум эрур,
Чун сочилиур қиймати маълум эрур.

Варду шажар шоҳид эрур боғ аро,
Лек ўтун силқидадур тоғ аро...

^{*} Аммо назмдаги сўзнинг ҳам асли, моҳияти, даражасини белгиловчи жиҳати маън

³ Алишер Навоий. Муқаммал асарлар тўплами. Йигирма томлик. Ўн тўртинчи том. – Т.: Фан, 1998. – Б.94.

елтирувчига
алок қилиш

іе тил била
бўлур. Тил
жхир бўлса,
түл суръати-
з учун уни
з неъмати-
нинг фарқи

ган гапини
инсоннинг

ий, оддий
иди. Назм-
кiddлайди:

тёспашда
қанчалар
наслигини
илиб ту-
энда хуш
и таъкид-

эти маъ-
8. – 5.94.

носи эканини шоир доимо диккат марказида тутади. Маъно аҳли назарига тушиши учун шеърнинг суврати, ташқи жиҳати гўзал бўлиши билан бирга, мазмун-моҳияти ҳам марғуб ва дилкаш бўлиши зарурлигини айтади:

*Назмки маъни анга марғуб эмас,
Аҳли маоний қошида хўб эмас.*

*Назмки ҳам сурат эрур хуш анга,
Зимнида маъни доғи дилкаш анга...*

Алишер Навоий сўз хусусида юқорида ўзи айтиб ўтган фикрларига бутун умри, бутун ижоди давомида риоя қилди. У ўзи битган ҳар бир мисра, ўзи тузган ҳар бир жумла алоҳида масъулият билан қаради.

Алишер Навоий таваллуди муносабати билан ўтказилган анжуманлардан бирида давримизнинг йирик сўз санъаткорларидан бири шундай деган эди: "Одатда шеърда ҳам мусиқадаги каби бошланиши, аста-секин кўтарилиб авжга чиқиши ва оҳиста оҳиста пастлашиб тугаши бўлади. Бу хусусият деярли барча шоирларнинг шеърларига хос. Лекин Ҳазрат Навоий ўз шеърларини бирдан авж нуқтадан бошлаб, авжда давом эттиради ва авжда тутатади!"

Алишер Навоийнинг сўз масъулияти хусусидаги фикрларидан қуйидагича умумий хулосалар чиқариш мумкин:

1. Сўз инсонга ато этилган энг буюк неъмат, у туфайли инсон ҳайвондан афзал бўлди. Бошқа неъматлар каби сўзниң ҳам исрофи бор. Уни исроф қилишдан сакланиш лозим.

2. Сўз воситасида инсоннинг фазилати, маънавий даражаси намоён бўлади.

3. Назмга солинган сўзниң, яъни шеърнинг мартабаси насрый сўздан баландdir. Агар назмниң сурати – шакли билан мазмуни бир-бирига мос равиша гўзал бўлса, у етук бадиий сўз даражасига кўтарилади. Навоийнинг барча шеърларида мана шу мувозанат сакланган.

4. Алишер Навоий ўз шеърларининг юксак бадииятини, даражасини жуда яхши англаган. Унинг "Муҳокамат ул-луғатайн"идаги қуйидаги сўzlари айни ҳақиқатdir: "Умидим улдур ва хаёлимға андоқ келурким, сўзум мартабаси авждин қўйи инмагай..."

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати:

1. Алишер Навоий. Муқаммал асарлар тўплами. Йигирма томлик. Еттинчи том. – Тошкент, Фан, 1991.
2. Алишер Навоий. Муқаммал асарлар тўплами. Йигирма томлик. Ўн тўртинчи том. – Тошкент, Фан, 1998.
3. Рустамов Алибек. Ҳазрати Навоийнинг маънавий олами. – Тошкент, "Наврӯз" 2014.
4. Имом Абу Ҳомид Муҳаммад ибн Муҳаммад ал-Газзолий. Ихё ал-улум ад-дин. Илм китоби. – Тошкент, Мовароуннаҳр, 2003.
5. Навоий асарлари луғати. – Тошкент, Faafur Fулом номидаги Адабиёт ва санъат нашириёти, 1972.